

Ráno jsme do sebe rychle hodili snídani, abychom stihli autobus do Karibiku. Myslím, že výlet stál podobně jak Havana necelých 70éček. Průvodkyně nás po cestě bavila historií Kuby, nechala kolovat svoji přídělovou knížku na jídlo a národní pesa. Jak jsme se dozvěděli, příděl se dá vybírat jen v místě trvalého bydliště, na měsíc lze dostat jen 500g masa, za zabití krávy je 5 let žaláře, mléko dostávají děti do sedmi let. Rodina musí mít někoho, kdo je soukromníkem asi na černo nebo se motá kolem turistů. Nelze se jinak dostat ke konvertibilním pesám nebo-li CUC a přilepšit si. Obdoba našich bonů za komančů. Za ty se dá nakoupit to, co v normálních obchodech není. Ale asi zase na černém trhu, protože ve státních obchodech toho zase moc nebylo, kromě trojkombinace rum, doutníky a kafe. Na každé velké křižovatce míváme Organizéry, což jsou takový pomocníci Policie, kteří kontrolují zaplněnost vozidel lidmi. [Doprava](#) je na Kubě úplně v prdeli, takže se jezdí vším možným, nejvíce však pryčkou taženou vyhublým koníkem, na kolech a stopem. Benzin je tu relativně pro Kubánce drahý, stojí jako u nás.

Cestovní ruch je v rukách státu, a moc, kromě přísně regulovaného ubytování, do něj Kubánce nepouští. Jako první zastávku jsme měli čůr pauzu u nějakého bufáče za vesnicí. Baba vybírala 1cuc za záchody, které byly čisté a velké. Místo peněz jsem jí dal pytlík bonbonů. Do

prvního bodu výletu – indiánské vesnice [Guamá](#) dorážíme před polednem. Přemístíme se k ní po jezeře v rychlých člunech. V nějaké chýši jsou všichni účastníci zájezdu pomalováni, já jsem se jí vyhnul, a po prohlídce skulptur indiánů, jdou všichni na krokodýlí maso a rum. Maso jsem si nedal, a dobře jsem udělal, protože klukům z něho bylo večer blbě. Prý nějaký kousky byly divné. Asi už byly jeté.

Při zpátečním výstupu z člunu jsme dostali doutníky a ženské kytku. Doutník jsem si zapálil večer a byl dobrý. Dalším bodem výletu byla [krokodýlí farma](#). Krokoši na nás čuměli jak sfinga. Za CUC bylo možné se vyfotit s malým krokodýlem, krmit krokodýla, koupit si jejich zub nebo si dojít na záchod. Obešel jsem si výběh a v polovině cesty mě oslovila protijdoucí slečna s dědou. Prd jsem jí rozuměl, takže jsem jen rukou naznačil, že je po mě a pokračoval jsem v cestě. Mezitím mě doháněl Bárt, tak jsem na něj zavolaal, ať se zeptá, co mě ta holka chtěla říci. Varovala mě před metrovým hadem na cestě. Nechtěl jsem se vracet, aby to nevypadalo, že jsem srab a výběh jsme s Bártem obešli. Žádného hada jsme nepotkali. Z farmy jsme jeli na pláž Punta Perdiz. Zde byl oběd a koupačka. Na pláži jsme měli pití zdarma.

Pláž byla pěkná, jako v Chorvatsku. I s ježky. Vytahnul jsem ploutve a šnorchl, ale moc jsem ve vodě nevydržel, protože ze slané vody mě pálily oči. Vedle našeho lehátka pařila Norka provdaná za Kubánce. Byla se svým řvoucím musicboxem hodně happy. Na zpáteční cestě jsme se zastavili v botanické zahradě. Podával se zde rum se třtinovou šťávou, kterou si mohl každý nalisovat.

Po příjezdu do hotelu jsme dali rychlou sprchu a šlo se na objednanou večeři La Carte -Mexiko. Docela jsme si pochutnali a hodnotili jsme ji vysoce kladně. Dal jsem tak litr Chillského vína a mnoho skleniček Tequily. Ještě jsme se dorazili nějakým masem v jídelně a přesunuli se do bufáče na koktejly. Kluci nakonec večer odpadli, a já jsem šel sám do města. Na jedné z diskoték jsem do sebe nalil dvě piňakolády s desetiletým rumem za 20 euro a to byla pro mě tečka dne.